

РЕШЕНИЕ

№ 882

гр. Пловдив, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Радослав П. Радев
Иван Ал. Анастасов

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разглежда докладваното от Анна Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20235300501299 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. Образувано е по жалба на С. К. Г., ЕГН: ***** с постоянен адрес: гр. **** чрез пълн. си адв. А. Д. против решение №919 от 01.03.2023 г. по гр.д. .N14057/2022 г. на Пловдивския районен съд, 8 гр.с., с което са отхвърлени предявените от него против С. Б. ЕООД, БУЛСТАТ: *****, с адрес гр.**** искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 вр. с чл.225, ал.1 и чл.213, ал.2 от Кодекса на труда вр. с чл.86, ал.1 от ЗЗД, за признаване за незаконно и отмяна на уволнението, извършено със Заповед №5050/11.08.2022 г. на Управителя на ответното дружество, възстановяване на ищеца на заеманата до уволнението му длъжност – „*****“, и осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за оставането му без работа поради уволнението през периода 18.08.2022 г. – 02.09.2022 г. в размер на 970 лева, както и сумата 1 164 лева, представляваща обезщетение за незаконно недопускане на ищеца на работа през периода 03.08.2022 г. – 18.08.2022 г. и с което е осъден да заплати разноските по делото в размер на 2 400 лв.; Моли да се отмени решението и вместо него да се постанови друго, с което исковете да се уважат. Претендира за разноски.

Постъпила е отговор на въззивна жалба от С. Б. ЕООД, БУЛСТАТ: ***** чрез пълн. си адв.С. ***** от АД“В. и В.“, Булстат ***** . Моли да се потвърди решението на РС. Претендира за разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните, съдът приема следното:

Производството е образувано по иск с правна квалификация чл. 344 ал.1, т.1, 2 и 3 от КТ, чл.225, ал.1 КТ и чл.213, ал.2 от Кодекса на труда за признаване уволнението за незаконосъобразно, за възстановяване на ищеца на заеманата длъжност, за присъждане на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение и обезщетение за незаконно недопускане на ищеца на работа през периода 03.08.2022 г. – 18.08.2022 г.

За да отхвърли исковете за признаване уволнението за незаконно и за възстановяване на ищеца на заеманата длъжност, РС приема, че ищецът е бил командирован в „М.“-расторантите на ответника в КК“Златни пясъци“, а за периода 28.7.2022-15.08.2022 г. – в КК“Слънчев бряг“; че на 01.08.2022 и 02.08.2022 г. не е явил на работа в ресторанта на ответника в КК“Слънчев бряг“, за което на С. Г. са му поискани писмени обяснения, поради което е приел, че ищецът е извършил нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, т.1 от КТ.

Във въззивната жалба са изложени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението, а именно: Неправилен е изводът на съда, че ищецът е бил командирован в заведение на ответника в курортен комплекс Слънчев бряг за периода 28.7. – 15.8.2022 г., тъй като от свидетелски показания на Н. Г.а е видно, че на 1.8.2022 г. той е бил в ресторант М. в гр. ***** . Заповедта за командировка не му е връчвана, нито се е подписвал, нито са го викали, командировъчната заповед е неподписана от ищеца. От графика за м. юли 2022 г. за работата на служителите в ресторант М. гр. ***** е видно, че той е следвало да бъде на работа в ресторанта в гр. ***** . Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което да се уважат исковете.

В отговора на ВЖ от С. Б. ЕООД са изложени следните доводи за неоснователност на жалбата: Счита се, че правилно съдът е възпроизвел показанията на разпитаните свидетели. Правилно е приел за недоказани твърденията му, че е следвало да работи в ресторанта в гр. ***** към 1.8.2022 г. Правилно не е кредитирал и не е дал вяра на показанията на свидетеля Н.

Г.а. От отчетната форма на ресторант М. се установявало, че на 1.8.2022 г. и на 2.8.2022 г. С. Г. не е работил в ресторант М. гр. ****. На тези дати той не се е явил на работа и в Слънчев бряг. Неоснователни са оплакванията, че не е бил командирован в Слънчев бряг, след като заповедта не била подписана от него. Разписанието на работното време на служителите за ресторант М. е било проект на график - разписание, който след това е следвало да се одобри, да се подпише и подпечата. С констативните протоколи е констатирано неявяването му на работа на посочените две дати. Искане за потвърждаване на решението.

От приетата по делото Заповед №5050/11.08.2022 г. на Управителя на ответното дружество е видно, че на осн. чл. чл.330,ал.2,т.6 КТ, вр. с 190, ал. 1, т.2 от КТ и чл.187,ал.1,т.1,пр.2 от КТ – за неявяване на работа в течение на 2 последователни работни дни на ищецът е наложено дисц. наказание по чл. 188, ал. 1, т.3 от КТ - „уволнение“. В заповедта са описани твърдените нарушения.

ПОС намира, че уволнителната заповед е надлежно мотивирана като е посочено в какво се изразява конкретното нарушение на трудовата дисциплина, кое е основанието за налагането му и кога е извършено; ищецът е дал обяснения по чл.193 КТ, спазена е разпоредбата на чл.193 КТ – изискани са обяснения от работника.

Извършените от жалбоподателя нарушения на трудовата дисциплина – неявяване на работа на 01.08.2022 и на 02.08.2022г. се потвърждават от събраните по делото доказателства:

Със заповед №5052/15.07.2022 г. на управителя на ресторант „М.“- гр.****, ищецът е бил командирован в ресторантите на дружеството в КК“Златни пясъци“ за периода 19.07.2022 г.- 27.07.2022 г., а за периода 28.07.2022-15.08.2022 г.- в ресторантите на дружеството в КК“Слънчев бряг“. Няма данни кога командировачната заповед е връчена на ищеца.

Въззивникът твърди, че командировачната заповед не му е връчена и че е бил на работа в ресторант „М.“ в гр.****, съгласно работното време по график за м.август /л.11 от д.РС/, от което се установява, че на 01.08.2022 г. по този график е на работа в р-т М.-****, а на 02.08.2022 г.- имал почивен ден. Свидетелката на ищеца –Н. Г.а установи, че ищецът е бил на работа на 01.08.2022 г. в р-нт „М.“, а на 02.08.2022 г.- е имал почивен ден, че

командировъчната заповед не му била връчена; на 18.07.2022 г. С. отишъл за само за 1 седмица на Слънчев бряг в командировка.

Съдът не кредитира показанията на тази свидетелка, тъй като намира нейните показания за заинтересовани и неубедителни, тъй като свидетелката признава, че е напуснала ресторанта „след С.“, а показанията ѝ не се подкрепят от другите събрани по делото доказателства; освен това свидетелката признава, че С. е бил в командировка за 1 седмица, считано от 18.07.2022 г. на морето, което съвпада с времето, в което съгласно командировъчната заповед същият следва да бъде на работа там; по делото е разпитана св.С. Г.а – ***** при ответника в ресторант „М.“-****, която установи, че на 01.08. и 02.08.2022 г. С. не се е явил на работа в ресторанта в гр.***** и се знаело, че той командирован в този период в р-нт „Ж.“ в КК „Слънчев бряг“; в събота /на 30.07.2022 г.-б.м./, С. ѝ се обадил, че бабата на колежката Р. е починала и те трябва да се приберат, за да я погребат, а впоследствие се оказало, че бабата на Р. не е починала, от което следва, че не само 1 седмица С. е бил командирован на морето. Съдът кредитира показанията на разпитаната свидетелка С. Г.а като обективни и безпристрастни, тъй като те възпроизвеждат своите преки и непосредствени впечатления от описаните ситуации, както и са непротиворечащи на събраните по делото доказателства. От обясненията на Р. Х. /л.56/ се установява, че на 01.08.2022 тръгнали да пътуват със С. обратно за Слънчев бряг, но колата на С. са развалили и останали на магистралата. От протоколи от 01.08.2022 и от 02.02.08.2022 г., подписани от управителя на р-нт „М.“- КК“Слънчев бряг“- Л. К., и от ***** С. С. и В. В., е констатирано, че на посочените дати С. Г. не се е явил на работа. От представините по делото работно време по график за м.август за ресторант „М.“-****, подписано и подпечатано от управителя на „С. Б.“ЕООД /л.34/ е видно, че на 01.и 02.август 2022 С. Г. не следва да бъде на работа, а от разписание - работно време по график за м.август за ресторант „М.-Слънчев бряг, подписано и подпечатано от управителя на на ресторант „М.-Слънчев бряг – л.35, е видно, че С. Г. е следвало да бъде на работа в ресторанта в Слънчев бряг на 01.08 и на 02.август 2022 г.

При тези доказателства, съдът намира, че действително работното време по график на ищеца за м.август е това на л.35 от д., а не разписанието на р-нт М. за 08.2022 г., тъй като последното не е подписано от управителят

на ресторанта, поради което следва да сеприеме, че ищецът не е следвало да бъде на работа в процесния период в ****, в р-нт М.“.

Неявяването на работа в 2 последователни работни дни съставлява нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.187,т.1,пр.3 от КТ, а съгласно чл.190,ал.1,т.2 КТ тези нарушения съставляват основание за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Възраженията на жалбоподателя за това, че по график на 01.08.2022 г. е следвало да бъде на работа в ресторанта в гр.****, а на 02.08.2022 г. е имал почивен ден -не се установи от събраните доказателства.

Горното налага извода, че уволнението е законосъобразно – искът по чл.344, ал.1 ,т.1 е неоснователен и следва да се остави без уважение.

С оглед неуважаването на главният иск неоснователен се явява и акцесорния иск за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и присъждане на обезщетение за безработица с пр.осн. чл.344, ал.1,т.3 във вр. с чл.225/1/ от КТ и искът по чл.213 КТ.

Поради изложените съображения съдът намира, че районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се потвърди.

С оглед неуважаване на въззивната жалба въззиваемият има право на разноси за производството на основание чл.78 ал.3 ГПК, но такива не се присъждат, тъй като няма данни договореният адвокатски хонорар от 2400 лв.да е платен – от представеното платежно нареждане за кредитен превод не е ясно сумата 13009,65 лв. за какво е платена от въззиваемия на АД.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №919 от 01.03.2023 г. по гр.д. .N14057/2022 г. на Пловдивския районен съд, 8 гр.с.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в 1-месечен срок от съобщението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____